

אוויר הולמים. קשה לעשות חישובים מדויקים, ולכן נאמץ את ההקצאה האמריקאית הסכמית. של כנף (וינג) אחת לכל אוגדה; וסדרה, להק (גרופ) לגייס — מאהפלוס מטוסים, סדרה-כל. גם יחידות אלו חייבות ל- הימצא בשליטה מיבצעית של צה"ל.
יתר על כן, כל כוח אווירי אמריקאי, שיוועד למיבצעים כאן, חייב להיות מושתת-יבשה —

הכוח האווירי האמריקאי שיוועד למיבצעים כאן חייב להיות מושתת-קרע ומרוחק בילבדית לזירה זו

כדומר מרותק בקביעות וביזבזות לזירה זו. הסידור הנזכר, הגמיש והחפזני יותר, של הת- כפפות על כוחות-מיבשה ימיום שגרעין נושי אות-מטוסים — כמו הציההשי — פסור כי מיקרה שדנו, שכיום-היתרון, ובמיוחד בתוך אגנו המזרחי. בעת מילחמה, יהיו כוחות כאלה כה פגיעים, עד שקרוב מאד לוודאי שנקראת מצב מילחמה תוערף הסתגם המהירה מן המלחמה עצמה; וכך, ואם ייכנסו, יהיו כה עסוקים בהגנה עצמית, עד שתזוותר להם יכולת מצומצמת כי יותר, אם ביבשה, לטפל בצרות של אחרים.

כיום, בעיקר טילי ימים, הגורים מטוחים ארוכים, מספיקות זעירות, מהירות ותמינות ביותר, ובלא שהי סטי"ל המשגרת תהיה כבולה בתמינותה. לצורך ירי או התחמקות; וכאשר המטוסים המושים בטילי אוויר-שטח חכמים, ארוכים-טווח (במזנוחם טאקטיים), יכול "כוח משימה" מן הטיפוס של הציההשי — אשר כמותו היוו את גורם-העוצמה המרכזי במערכות האוקיינוס השקט. במילחמת-העולם השנייה, ובהם התגלמה "הנוכחות" ה- אמריקאית הגלובלית בזירות שונות — להמשיך ולתפקד ביעילות, רק בתנאי שהוא פועל באמצעותו של מרחב. המאפשר לפרט סביב הנושאות מסכים ואמצעים להבטיח. ברדיוסים ארוכים דיים, לשם ניטרול האמצעים הטילים החדשים ומשחזר-השיגור הימיים האוויריים שלהם. עקב-אכילס הקבוע של הנושאות נשאר כשהיה — פגיעות אחדות, ואפילו פגיעה טובה אחת בנקודת- חיות, אשר לשדה-תעופה רגיל היו גורמות נזק שלילי. יכולת להציא מכלל-שימוש את הנושאות ולגרום, בנסי- בות המתאימות, אובדן מטוסיה (בעיקר מסני אבדן הי יכולת להנתחם). לכן, הגם שעל הגייר הציההשי חזק יותר מן הצי הסובייטי ביס-היתרון, בגלל נוסאותיו וכי 200 המטוסים שעליהן, נשקף סיכוי סביר, כי במיקרה מילחמה יוכלו הסובייטים — ולצורך זה, גם הערבים — בכמה קליעות מוצלחות, לנטרל (להטביע ממש יקשה מאד) את שתי הנושאות הקבועות של הציההשי, ואז יתהפך גלגל יחסיה-הכוחות בכתי-אחת, לדעת הכוח הי אמריקאי.

לכן, עוד יותר מכל חיל-אוויר אחד בזירה, תלוים קיומו ויעילותו של הציההשי בכך שהוא אשר ינחת מכה ראשונה-מונעת על כל עוצמת אוויר וצי המסכנת אותו — הוא, כמובן, מנוע מכך לחלוטין (לצורך מכה מונעת יעילה גם יודקק הציההשי לתגיבור-מקדים ניכר ביותר, בהתחשב בעוצמות שעליהן עליו להתגבל). אם בעת מילחמה יימצא הציההשי — מציאותי יותר דומך ויקרע, שגא רצינו — לאגריה-המזרחי של היסדה-יתרון, יותר משיוכז לסייע לנו, נראה שהיה תלוי כסיוע וחיפוי כוחות האוויר והים הישראליים, ולא ברור אם

העתודה: מטוס סי-5 (גאלאקסי), היכול לשאת עד 110 טון

כל סיוע ישיר לישראל: בנסיבות השוררות הצפויות כעת, אין להעלות על הדעת אפשרות של הרשאת מטור סים אמריקאיים להמריא מבסיסים באירופה, כדי לתקוף מטרות ערביות, כסיוע לצה"ל (ממיגבלות הטוח הת- עלמנו. בהנחת קיום תידלוק באוויר). על אחת כמה וכמה כך, כאשר כימעט-בטוח הדבר, שבאותו זמן יתהווה מוקד-מתחת נוסף, באירופה גופא.

החולמים על עוצמת-האש האווירית האגחית של ארצות-הברית, שתופעל לטובתנו במילחמה, יכולים עוד לתלות תיקות, שאף אם הציההשי וחיל-האוויר האמריקאי באירופה יכזבו, הרי קיים עוד חיל-האוויר האיס- טרטי, עם מפציצי ב-52 שלה.

הסיכוי להכריע מילחמות כלשהן באמצעות הפצצות מוקבלות מאסיביות הוא מפוקפק כי יותר — בעיקר לנו: מה ייצא לנו מכך שי ייהרבו ערי מצריים ופוריה, אבל כיתתיים וכי צבאותיהן את ישראל?

לאחר פרוץ המלחמה לא יינתן להפעיל מפציצים כאלה נגד הכוחות הערבים בשדה, משום שיימצאו או בסמיכות יתרה מדי לריסון-אכילוסיה ולמרכזים אחרים של ישראל. על אלה נוספת העובדה, שבפעלם במרחב שלנו — 9000 ק"מ בערך מן החוף המזרחי של ארצות- הברית (טווח ב-52 הוא 16 אלף ק"מ) — ימצא עצמם הברית (טווח ב-52 הוא 16 אלף ק"מ) — ימצאו עצמם ומערכות-התראה הנקרה, שכמתם לא הכיר בראש-נאם: ויש לזכור כי מטוסי ב-52 שמורים ביותר, משום ש-460 מפציצים עתיקים אלה, שעדיין בשירות (אב-הטיפוס טס ב-1952, ייצורם נפסק ב-1962) הם המפציצים הכבדים המאוישים היחידים שבידי ארצות-הברית.

רעיונות בדבר הטלת פצצות גרעיניות אמריקאיות על סבד-אסראן או דמשק הם, כמובן, חזיונות-תעתעים; ואפילו יוטלו וימיטו שם הורבן, על הגעשה בחזיתות לא ישפיעו במיידיות ההכרחה.

שגא תאמר, חימוש אטומי — או פצצות- ניטרון — על הגייסות הערביים, הרי, כאמור, הם יימצאו כבר פמוך למרכזי ישראל, כך שי כמה פצצות כאלה, אשר תכוונה להשמיד את הכוחות הערביים הפולשים או גושירן, ימחו איתם, אחת וזתמור, גם את כל הפרובלמות המוניציפליות והאחרות של תל-אביב ובנותיה.

נס עוצמת-האש האווירית האמריקאית לא יושיענו, איפוא, הערובה הממשית היחידה היא גיבחות פיסית קבועה של כוחות-יבשה אמריקאיים מספיקים, בצירוף אלמנט אווירי מושתת-יבשה מתאים, תחת שליטה-מיב- צעית ישראלית, וכאשר בטוח הדבר וודאי, מכאן ועד

יהיה לנו נכס או נטל. אין ספק בליבי, כי השיקולים המחזיקים את הציר השישי בהרכבו ובפועלתו הנוכחיים, בתוך היסדה-יתרון ולא במיורח האוקיינוס האטלנטי, שהוא מקורו הטבעי, אינם צבאיים, אלא פוליטיים, וקרתיים ומוראליים. גם מתר להניה, בוודאות כמעט מוחלטת, שאם תפרוץ מילי- חמה במזרח-התיכון, אבל במקביל ייראו אפילו הסימנים הראשונים של תגחת העוצמה הסובייטית הימית האדירה סביב חצייהאי קולה ודרך מיצר סקגארק, מייד יישלף הציההשי אל מערבה מגיברלטר, וזאת גם בלא קשר

לא קורפוס אמריקאי משוריין דרוש במיקרה של נסיגה מהשטחים — אלא הכחת הכוחות הערביים

לשאלות פגיעות או יעילותו בתוך היסדה-יתרון. לאמרי- קאים ולנאט"ו יש מוקדם ומאחר בסולם האינטרסים — ותמיד, כאשר יתייבבו בפני הברירה, ארצות-הברית ונאט"ו או ישראל, יעדיפו את הראשונות. והרי, הכל מקבלים, על פי ההיגיון וגם כל הנסיגות ההיסטוריים המתאימים, כי מילחמה במיורח-היתרון עשויה להיות — או כימעט-בטוח שתהיה — מלווה גם במתיחות בין-גור- שית, או אף להיווצר מלכתחילה כחלק ממנה.

נופיים קצוצות

ה שיפה ביחס לציההשי, בוודאי חל על הכוחות האמריקאיים באירופה. גם במיקרה שמוקד הבעיה יוגבל למיורח-היתרון, בוודאי שיהיו מנועים מהגשת

אין ערך לכוחות אמריקאיים אם לא יעמדו תחת פיקוד ישראלי לצורכי הכנסתם לקרב וניהולם בתוך המילחמה

שיחדל הצורך וייעלם סיכון האיום הערבי, שבשום פנים ונסיבות לא יוצאו הכוחות ולא תוגבל השתתפותם בהגנה על ישראל.

חיל-הנחיתה המגוחך

סיבה כזו: אין תותחים" — כפי שעוד נראה, בהמשך הסידרה, הרי בהיות העוצמה הצבאית הערי בית כמו שהינה, וברמת המתוכננות לה לעתיד הנראה- לעין המתשישמות כבר כיום, לא תעמוד לביטחונה של (המשך בעמוד 20)

האם יהיה כאן? — חי"ר משוריין של צבא ארצות-הברית בתימרונים